

Ας μιλήσουμε με “Praksis”

Σωματείο Βάσης Εργαζομένων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων
Τον Αύγουστο του 2016, η ΜΚΟ PRAKSIS αποσύρει τα προγράμματα που λειτουργούσε τα τελευταία δύο χρόνια στο παλιό Φρουραρχείο Αθήνας και απολύει 10 εργαζόμενους και εργαζόμενες.

Η «λήξη συμβάσεων» που επικαλέστηκε η διοίκηση για την μαζική απόλυση, αφορούσε μεταξύ άλλων, εργαζόμενους/-ες με μακροχρόνια και αποδεδειγμένη εμπειρία στα προγράμματα της ΜΚΟ PRAKSIS και άλλων οργανώσεων, και μάλιστα σε μια περίοδο που η ίδια ΜΚΟ προέβαινε σε μαζικές προσλήψεις για να καλύψει πλήθος ανοιχτών θέσεων με παρόμοια αντικείμενα εργασίας σε άλλες δομές και προγράμματά της. Πρόσφατα μάλιστα προκηρύχθηκαν στο site της οργάνωσης αντίστοιχες θέσεις εργασίας με αυτές που είχαν οι εργαζόμενοι/-ες και μάλιστα για την ίδια δομή από την οποία απολύθηκαν (!).

Στην πραγματικότητα, τα γεγονότα συνοψίζονται στο ιστορικό των διεκδικήσεων των εν λόγω εργαζομένων σε συνδυασμό με την πάγια τακτική της ΜΚΟ να ξεφορτώνεται όσα «στοιχεία» στέκονται εμπόδιο στα σχέδιά της να εδραιώσει έναν εργασιακό μεσαίωνα. Μέσα σε ένα καθεστώς παράνομης απασχόλησης, όπου η πλειονότητα των εργαζομένων στην PRAKSIS εξαναγκάζονται σε αυτασφάλιση στον ΟΑΕΕ παρότι παρέχουν εξαρτημένη εργασία, οι πρώην εργαζόμενοι και εργαζόμενες του παλιού Φρουραρχείου επεδίωξαν να διεκδικήσουν τα αυτονόητα:

Σε συνάντηση με την διοίκηση, την οποία κάλεσαν οι ίδιοι/-ες τον Απρίλιο του 2016, έθεσαν τα αιτήματά τους σχετικά με την προβλεπόμενη από το νόμο ασφάλιση τους στο ΙΚΑ, ενώ κατέδειξαν και την απουσία πλαισίου και πρόβλεψης σε περίπτωση εγκυμοσύνης ή ασθένειας. Η απάντηση εκ μέρους του προέδρου της οργάνωσης ήταν η απαξίωση του ΙΚΑ ως αναξιόπιστου ασφαλιστικού φορέα που δεν συμφέρει τους εργαζόμενους/-ες, αλλά ούτε και τον ίδιο(!).

Λίγους μήνες μετά, σε μια περίοδο αβεβαιότητας σχετικά με τη συνέχιση του προγράμματος και με τους μισθούς να μην καταβάλλονται, οι εργαζόμενοι/-ες διεκδίκησαν αυτή την φορά μία ελάχιστη ενημέρωση ως προς το μέλλον των συμβάσεων τους και την καταβολή των δεδουλευμένων τους. Στο σύνολο των διεκδικήσεων τους, η διοίκηση απάντησε με την μαζική τους απόλυση.

Το τι ακριβώς εκπροσωπεί η ΜΚΟ PRAKSIS, για όλους και για όλες εμάς, εργαζόμενους και εργαζόμενες στον κλάδο των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, δεν είναι κάτι καινούριο.

Τον Μάρτιο του 2015, όταν μέλη του ΣΒΕΜΚΟ πραγματοποίησαν ενημερωτικές συναντήσεις με τους/τις εργαζόμενους/-ες της οργάνωσης, ανώτερο στέλεχος έτρεξε να ρουφιανέψει τα ονόματά τους στους εργοδότες τους. Όπως είχαμε γράψει και τότε «μια ΜΚΟ που διατείνεται ότι αναλαμβάνει δράσεις για άσκηση πίεσης και διεκδίκηση δικαιωμάτων, επιδίδεται σε καταγγελία συνδικαλιστών επειδή ενημέρωσαν τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες της για τα εργασιακά τους δικαιώματα».

Η καταστολή εκ μέρους της ΜΚΟ PRAKSIS οποιασδήποτε προσπάθειας διεκδίκησης εργασιακών δικαιωμάτων είναι πάγια τακτική και δεν περιορίζεται σε μεμονωμένα περιστατικά. Το κλίμα τρομοκρατίας εξακολουθεί να υφίσταται και να καλλιεργείται από τη διοίκηση στους/στις ήδη επισφαλείς εργαζόμενους/ες, οι οποίοι/-ες, υπό τον φόβο της «λήξης» της επόμενης σύμβασής τους, καλούνται να υπομείνουν τόσο την καταπάτηση των

βασικών εργασιακών δικαιωμάτων τους, όσο και της αξιοπρέπειας τους.

Την ίδια υποτιμητική στάση, φαίνεται να κρατάει η ΜΚΟ PRAKSIS και απέναντι στον προσφυγικό πληθυσμό, για την «ανακούφιση» του οποίου κατά τ' άλλα πρωτοστάτησε ακολουθώντας τις εξελίξεις και βρέθηκε «εκεί όπου υπάρχει ανάγκη».

Επιτελώντας τον ρόλο της σαν ΜΚΟ-επιχείρηση που ανθεί σε περιόδους κρίσης, διεύρυνε την επιχειρηματική της δραστηριότητα αναλαμβάνοντας το μεγαλύτερο κομμάτι της στέγασης του προσφυγικού πληθυσμού και αριθμώντας αυτή την στιγμή χιλιάδες διαμερίσματα στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, χρηματοδοτούμενα από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Σ' αυτό το πλαίσιο εμπορευματοποίησης του προσφυγικού ζητήματος, και παράλληλα εγκαθίδρυσης ελαστικών εργασιακών σχέσεων, η ΜΚΟ PRAKSIS ελίσσεται με βάση το συμφέρον της, πότε μιλώνοντας με όρους ανθρωπισμού και αλληλεγγύης –όταν απαιτεί από τους/τις εργαζόμενους/-ες υπερωριακή απασχόληση ή υπομονή σε περιπτώσεις καθυστερήσεων στην μισθοδοσία-, και πότε μετρώντας τους πρόσφυγες σαν αριθμούς και προτεραιοποιώντας την ποσότητα έναντι της ποιότητας. Οι εργαζόμενοι/ες έχουν μετατραπεί σε «εθελοντές», «συνεργάτες», «πάροχοι υπηρεσιών» και οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες σε εμπορεύματα.

Πιο συγκεκριμένα, στο πλαίσιο του στεγαστικού προγράμματος:«Relocation Scheme & Emergency Response», όπου απασχολούνται αυτή την στιγμή πάνω από 200 εργαζόμενοι/ες, οι απαιτήσεις της ΜΚΟ δεν περιορίζονται μόνο στον εξαναγκασμό τους σε παράνομη απασχόληση με αυτασφάλιση, με απλήρωτες υπερωρίες και συνεχή διεύρυνση των καθηκόντων τους. Επιπλέον, η διοίκηση έχει επιδοθεί σε ένα κυνήγι μαγισσών και άσκησης ψυχολογικής βίας, καταγράφοντας στην μαύρη λίστα της τα ονόματα όσων εργαζομένων αντιδρούν για τα αυτονόητα, συμπεριλαμβανομένων όσων διεκδικούν υψηλότερης ποιότητας υπηρεσίες από εκείνες που η PRAKSIS κρίνει ότι έχει ανάγκη ο εξυπηρετούμενος πληθυσμός.

Σε μια συνθήκη όπου οι δεσμεύσεις της PRAKSIS προς τον χρηματοδότη UNHCR (Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες) αντικατοπτρίζονται σε δείκτες απόδοσης που περιορίζονται σε αριθμό φιλοξενούμενων και κωδικούς κουπονιών σίτισης, άλλα αιτήματα των εργαζομένων για την δυνατότητα παροχής επιπλέον απαραίτητων ή πιο ποιοτικών υπηρεσιών προς τον ευάλωτο πληθυσμό απαντώνται από την διοίκηση με απαξίωση του προσωπικού που συχνά συνοδεύεται από υποτιμητικά ως και ρατσιστικά σχόλια για τους/τις εξυπηρετούμενους-ες.

Ενδεικτική ήταν η απόφαση της PRAKSIS να δημιουργήσει κρυφά από τους/τις εξυπηρετούμενους/ες γραφεία σε διάφορες περιοχές της Αθήνας, αναγκάζοντας τους/τις εργαζόμενους/ες να κρατήσουν μυστικές τις διευθύνσεις όπου απασχολούνται ακόμη και από το φιλικό τους περιβάλλον, προκειμένου να μην μαθευτούν στον προσφυγικό πληθυσμό. Το μοντέλο «εξυπρέτηση κατ'οίκον» ήταν ένα ακόμη ευφάνταστο σχέδιο της διοίκησης, στην προσπάθεια της να καταπνίξει τις διεκδικήσεις και των προσφύγων, οι οποίοι το περασμένο καλοκαίρι προχώρησαν επανειλημμένα σε μαζικές διαμαρτυρίες έξω από τα τότε γνωστά γραφεία του προγράμματος, διεκδικώντας στέγαση.

Με το νέο μοντέλο εξυπρέτησης, ο φιλοξενούμενος πληθυσμός που βρίσκεται σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης έχει μοναδικό τρόπο πρόσβασης στους/στις εργαζόμενους/-ες μια τηλεφωνική γραμμή στην οποία αδυνατεί να καλέσει αν δεν έχει μονάδες ή ακόμη και τηλέφωνο, παροχές οι οποίες δεν καλύπτονται μέσω του προγράμματος.

Με το συγκεκριμένο μοντέλο λειτουργίας, αφενός η ποιότητα παροχής υπηρεσιών προς τους/τις φιλοξενούμενους/-ες μειώνεται, αφετέρου ο φόρτος εργασίας του προσωπικού αυξάνεται σημαντικά. Δεδομένου ότι ο κάθε/καθεμία εργαζόμενος/ή έχει υπό την φροντίδα του περίπου 10 διαμερίσματα, καλείται να διανύει καθημερινά μεγάλες αποστάσεις σε διαφορετικές περιοχές της Αττικής, προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες των φιλοξενούμενων.

Σε αυτό το πλαίσιο, η διοίκηση έχει βρει ακόμη έναν ευφάνταστο τρόπο στοχοποίησης των εργαζομένων, παίζοντας πλέον με τα όρια τόσο των ίδιων όσο και του προσφυγικού πληθυσμού.

Μια ακόμη μαύρη λίστα καταγράφει τα ονόματα όποιων φιλοξενούμενων, οι οποίοι, ελλείψει εναλλακτικού τρόπου επικοινωνίας με το προσωπικό, προσέρχονται στα μόνα γνωστά-κεντρικά γραφεία της οργάνωσης προκειμένου να αναζητήσουν βοήθεια. Η λίστα αυτή, παραπέμπει με την σειρά της στα ονόματα των εκάστοτε εργαζομένων-υπεύθυνων διαμερισμάτων, οι οποίοι-ες σε αρκετές περιπτώσεις λαμβάνουν σύσταση για ανεπαρκή παροχή υπηρεσιών και στοχοποιούνται τιθέμενοι/-ες σε ακόμη πιο επισφαλές καθεστώδες εργασίας.

Για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Για εμάς όλες οι δήθεν «μη ανανεώσεις» των συμβάσεων συνιστούν απολύσεις και οι παντός τύπου «λίστες» εκφοβισμό και στοχοποίηση εργαζομένων.. Δεν θα υποκύψουμε στους εκβιασμούς καμίας ΜΚΟ να ταυτιστούμε με το «ιδεώδες» της, απαξιώνοντας τις ανάγκες και την αξιοπρέπεια ενός πληθυσμού σε κρίση. Δεν θα υπομείνουμε άλλο την καθημερινή υποτίμηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ούτε της δικής μας, ούτε του προσφυγικού πληθυσμού.

Πηγή: <https://svemko.espivblogs.net/?p=826>